

Noor poeasit.

See oli sel ajal tui Brantslaased Mehiläistega sõdi-siivad, ja ühe Mehilu maa süla torniga õra wötsiivad, et ta üks kaheteisikumne aastane poissiene nende lättetwangi langes, mille üle mässajad õra ehmatasiivad.

Üks puha ta fölk — nurises kapten Melje — ega selle poissilese wangti wötmiseest meil suurt faatu ei ole, üksford pääme tema ommetegi joosta laスマ, nagu nende neetud Wanshadov meie läte alt õra libises.

Kapten — waatas leitnant, see temaga ühes läis — ei ole wöimalis poissfest tüsida.

Wäitene Mehilane kuulas suure tähelepanemisega pealt, nagu saab ta prantsuse keelest aru. Ta oli sena näol as poiss suurte musta filmadega, roosri punaste huulitega, sirge ja sthwataas.

— Poiss, kas sina tunned meie waenlaste juhatajat Wanshadovat?

— Tunnan! — kostis noor wang prantsuse-leeli.

Kapten püüdis oma röömu selle teate juures tagasi hoida ja wöttis taslusti rabaloti wällja.

Kas sina tead ta lohta, kas ta töige sagedamine wärjul on?

Lean, — kostis poiss uesti.

Kas sina wöid mette seda näidata?

Kui poiss selle peale ei vastanud, puistas ohwitser fuldtürid tema ette mahä. Sina saab omale terwe peotäie fulda, tui sina meiega ühes nõuus oled, lijas ohwitser juure.

Noor Mehilane naeratas.

— Kuulge! — ütles ta. — Teie peate homset ootama, ja siis wlin mina teid Rio-San-Shuani fitssasse orgu; aga teie peate ilma waastutörfumata minu juhtamise järele käima.

See poiss ei ole arglit, waatas üls wana soldat.

— Arge segage teda, las' ta räägib! — läksis kapten Melje. — Näägi edasi, laps.

Ühes minule tutwas lohas peate teie peatama ja mind ülssina laスマma edasi minna.

Rena wiis raha tenida, — ümises poolnallalalt üts so bat.

Wäike wang waatas tema otsa ja rääkis edasi, ilma et ta oma nāgu oleks muutnud:

— Kui mina teile wilega märgi annan, siis näete teie üleval lõrge salju otsas oma sõjameeste festel seda, seda teie otsite. Teie tunnete teda tema riitetest ja luidhetest õra. Temal on fölk tema auutähed fuljes.

— Ago tui sina meid petad? Kui sina meid lõissu wiid? — läksis kapten Melje.

Saawavad sõnad leikasivad poissile südamesse ja ta ajas enese hästi sargu, nii ta näis saawavat — ja tema musta völgust täis filmadest plahwatas uhkuse sädde wällja.

Minu sõnast on telle full! — kostis ta fulwalt. Tema kombe oli nii arvudane ja nii südamesse tungiti, et leegi ei julgenud ei naerda ega waastu rääkida.

Järgmisel päälval wiis pois prantsuse soldatid, tellel head sõjariistad läes, tähendatud loha peale.

Org oma määratuma saljurabnude ja oma hiligavundega olt imetore würaastusline pilt. Elow uudishim, seda fölk õra nähä, wöttis Brantslaased tui wang. Sel